

ΝΟΜΟΣ: 435/76

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων εργατικών τινών νόμων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων
(ΦΕΚ 251/Α/20-9-76)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν:

Άρθρον 1

1. Μισθωτοί απασχολούμενοι νομίμως, πέραν των δι' εκάστην κατηγορίαν επιτρεπομένων ανωτάτων χρονικών ορίων διαρκείας της ημερησίας εργασίας, δικαιούνται αμοιβής δι' εκάστην ώραν τοιαύτης απασχολήσεως ίσης προς το καταβαλλόμενον ωρομίσθιον ηυξημένον τουλάχιστον:

α) κατά 25% δια τας μέχρι 60 ωρών,

β) κατά 50% δια τας πέραν των 60 και μέχρι των 120 ωρών και

γ) κατά 75% δια τας πέραν των 120 ωρών, ετησίως.

2. Εις πάσαν περίπτωσιν μη νομίμου υπερωριακής απασχολήσεως ο μισθωτός δικαιούται από της πρώτης ώρας, πέραν των εκ των αρχών του αδικαιολογήτου πλουτισμού απαιτήσεων του και ίσης προς 100% του καταβαλλομένου ωρομισθίου του πρόσθετον αποζημίωσιν.

3. Τυχόν ευνοϊκότεροι διά τους μισθωτούς όροι, περιεχόμενοι εις άλλας διατάξεις, συλλογικά συμβάσεις εργασίας, κανονισμούς ή ατομικά συμβάσεις εργασίας, δεν θίγονται υπό του παρόντος.

4. Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος αι διατάξεις, του πρώτου εδαφίου της περίπτ.4 του άρθρου 9 του Π.Δ. της 27.6/4.7.1932 «περί Κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί οκταώρου εργασίας διατάξεων» και των παρ.1 και 2 του άρθρου 8 του Ν.Δ.4020/1959 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων εργατικών τινών νόμων», καταργούνται.

Άρθρον 2

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του Ν. Δ/τος 3755/1957 «περί αυξήσεως αναδρομικώς των αποδοχών των μισθωτών, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 3239/1955 και άλλων διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας κ.λπ.», ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Μισθωτοί απασχολούμενοι κατά τας Κυριακάς και τας κατωτέρω αναφερομένας εορτάς, δικαιούνται, ανεξαρτήτως του κύρους της συμφωνίας περί της απασχολήσεως ταύτης και των άλλων ενδεχομένων συνεπειών, της υπό της υπ' αριθ. 8900/1946 Κοινής Αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, ως αυθεντικώς ηρμηνεύθη δια της υπ' αριθ. 25825/1951 τοιαύτης, προβλεπομένης προσαυξήσεως εξ 75% κατά τα υπό των εν λόγω αποφάσεων, ως αύται ισχύουν σήμερον, οριζόμενα».

2. Κυρούται η υπ' αριθ.34542/1738/4.8.1976 απόφασις του Υπουργού Εργασίας «περί μεταθέσεως της αργίας της εορτής της Κοιμήσεως Θεοτόκου» δημοσιευθείσα εις το υπ' αριθ.1012 (τεύχος Β') της 5.8.1976 ΦΕΚ.

Άρθρον 3

1. Επιτρέπεται, μετάδειαν της κατά τόπον αρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας και συναινούντος του μισθωτού, όπως μισθωτοί Δημοσίων Επιχειρήσεων, η εργασία των οποίων παρέχεται εκτός κατοικημένων περιοχών, λαμβάνουν αντί της κατά τας διατάξεις του Β.Δ.748/66, «περί κωδικοποιήσεως, καταργήσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας περί εβδομαδιαίας και Κυριακής αναπαύσεως και

ημερών αργίας», αναπληρωματικής εβδομαδιαίας αναπαύσεως, ανά περίοδο 4 εβδομάδων τόσας συνεχείς εργασίμους ημέρας απουσίας (συμψηφιστικά άδειαι) όσαι αι Κυριακάκι καθ'ας ούτοι απησχολήθησαν.

2. Κατά την ημέραν της Μ. Παρασκευής απαγορεύεται η λειτουργία των καταστημάτων ως και η απασχόλησις, των μισθωτών αυτών μέχρι της 13.00 ώρας. Δι'αποφάσεων του αρμοδίου Νομάρχου μετά γνώμην των οικείων επαγγελματικών οργανώσεων εργοδοτών και μισθωτών, εφ'όσον υφίστανται τοιαύται, δύνανται να ορίζονται άλλως τα της λειτουργίας των καταστημάτων κατά την ανωτέρω ημέραν, εφ'όσον τοπικά συνθήκαι επιβάλλουν τούτο.

Άρθρον 4

Επιφυλασσομένης της ισχύος των διατάξεων, της παρ.1 του άρθρου 5 του Ν.2112/20 «περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» και της παρ.2 του άρθρου 6 του Β.Δ/τος της 16/18.7.1920 «περί επεκτάσεως του Ν.2112/1920 «περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων» και επί των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών», ως αύται συνεπληρώθησαν διά του άρθρου 7 του Ν.3198/1955 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων», το προσωπικόν του ΕΚΤΕΛ και των ΚΤΕΛ απολύεται μόνον διά τους εν τω οικείω Κανονισμό περιοριστικώς αναφερομένους λόγους, εφ'όσον ούτοι δεν αντίκεινται εις τον νόμον, δικαιούμενον της, υπό των ανωτέρω διατάξεων και υπό τας εν αυταίς προϋποθέσεις, προβλεπομένης αποζημιώσεως.

Άρθρον 5

1. Το δεύτερον εδάφιον του άρθρου 8 του Ν. 3198/1955 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων», το προστεθέν δια της παρ. 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3789/1957 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Μισθωτοί εν γένει υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν οιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού, δια την χορήγησιν συντάξεως συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τας προς λήσιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις, δύνανται εάν μεν έχουν την ιδιότητα του εργατοτεχνίτου ν' αποχωρώσι της εργασίας, εάν δε έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου, είτε ν' αποχωρώσιν είτε ν' απομακρύνωνται της εργασίας των παρά του εργοδότη των, λαμβάνοντες εις άπάσας τας περιπτώσεις ταύτας οι μεν επικουρικώς ησφαλισμένοι, τα 40%, οι δε μη ησφαλισμένοι επικουρικώς τα 50% της αποζημιώσεως της οποίας δικαιούνται κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, δια την περίπτωσιν απροειδοποιητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, εκ μέρους του εργοδότη. Δια την κατά τα' ανωτέρω χορηγουμένην, εις τους αποχωρούντας ή απομακρυνομένους μισθωτούς αποζημίωσιν εφαρμόζονται κατά τα λοιπά πάντα τα οριζόμενα υπό των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του Ν.Δ. 3198/1955 ως και των διατάξεων του Ν. 2112/1920 «περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, και του Β. Δ/τος της 16/18 Ιουλίου 1920 «περί επεκτάσεως του Ν. 2112 «περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων» και επί των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, πλην των διατάξεων των αφορωσών την προειδοποίησιν».

2. Προκειμένου περί μισθωτών ησφαλισμένων εις έτερον, πλην του ΙΚΑ, Οργανισμόν κυρίας ασφάλισεως, ως προυποθέσεις δια την εφαρμογήν της παρ. 1 του παρόντος νοούνται, αι δια τους ησφαλισμένους εις το ΙΚΑ προβλεπόμεναι τοιαύται.

3. Τυχόν ευνοικώτεροι δια τους μισθωτούς όροι περιεχόμενοι εις άλλας διατάξεις, συλλογικάς εργασίας κανονισμούς ή ατομικάς συμβάσεις εργασίας, κατισχύουν των διατάξεων της παρ. 1 του παρόντος.

Ειδικώς προκειμένου περί μισθωτών υπαγομένων εις κανονισμούς, οίτινες, ως προς το ύψος της αποζημιώσεως, παραπέμπουν εις την προ του παρόντος νόμου κειμένην νομοθεσίαν, περί καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου ιδιωτικών υπαλλήλων, εξακολουθεί να καταβάλλεται η υπό της τοιαύτης μέχρι τούδε κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένη αποζημίωσις.

4. Υπάλληλοι ανωνύμων εταιρειών, διατελέσαντες ιδρυτικά μέλη και μέτοχοι αυτών εργαζόμενοι δε παρ' αυτάς ως υπάλληλοι από της ιδρύσεως των εταιρειών τούτων, απολυθέντες από 23.7.74 μέχρι σήμερα ή απολυόμενοι εφεξής, δικαιούνται της πλήρους αποζημίωσης του Ν. 2112/20, άνευ ουδενός περιορισμού.

Η παραγραφή της αξιώσεως των εχόντων ήδη απολυθή άρχεται από της ισχύος του παρόντος.

Άρθρον 6

1. Προκειμένου περί μισθωτού επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων συγχωνευομένων, συνενουμένων εν όλω ή εν μέρει καθ'οιονδήποτε τρόπον ή μεταφερομένων, εξαιρέσει των μεταφερομένων προς εγκατάστασιν εις την περιοχήν της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, η διάρκεια της, κατά τας κειμένας διατάξεις, επιδοτήσεως εκ του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) λόγω ανεργίας παρατείνεται εφ'όσον η καταγγελία της σχέσεως εργασίας εγένετο εντός έτους από της κατά τα ανωτέρω συγχωνεύσεως, συνενώσεως ή μεταφοράς τούτων, μέχρι συμπληρώσεως 12 εν συνόλω μηνών και κατ'αναλογίαν ενός (1) μηνιαίου επιδόματος ανά 30 ημέρας εργασίας, πραγματοποιηθείσας πέραν των 180 ημερών εργασίας.

2. Κατ'εξαίρεσιν, προκειμένου περί επιδοτουμένων της παρ.1 του παρόντος άρθρου, το βασικόν επίδομα ανεργίας ορίζεται εις 70% του μισθού ή του ημερομισθίου, άνευ περιορισμού καθ'όσον αφορά εις το ύψος αυτού.

3. Ο εργοδότης βαρύνεται κατά το ήμισυ με το, υπέρ τους πέντε (5) μήνας καταβληθέν επίδομα, το οποίον αποδίδει εις τον Ο.Α.Ε.Δ. εις εξήκοντα (60) ατόκους μηνιαίας δόσεις, της πρώτης εξ αυτών καταβαλλομένης εντός του επομένου μηνός από της εις αυτόν γνωστοποιήσεως της καθ'οιονδήποτε τρόπον λήξεως της επιδοτήσεως.

Άρθρον 7

Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, διαγράφονται αι προς τον Οργανισμόν Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) οφειλαί των Δήμων και Κοινοτήτων, προερχόμεναι εκ της μη υπ'αυτών πλήρους εκτελέσεως των κατά τα έτη 1959 έως 1967 συναφθεισών συμβάσεων χρηματοδοτήσεως εκ των κεφαλαίων του Ο.Α.Ε.Δ. διά την εκτέλεσιν κοινωφελών και λοιπών έργων προς απασχόλησιν ανέργων.

Άρθρον 8

1. Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος άπασαι αι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας έχουν εφαρμογήν και επί του προσωπικού:

α) του Εθνικού Οργανισμού Προνοίας (Ε.Ο.Π.).

β) του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (Ε.Ε.Σ.) και

γ) των περί των αι διατάξεις του Ν.Δ/τος 1286/1949 «περί φορολογικών και άλλων διευκολύνσεων του Αμερικανικού Συμβουλίου Εθελοντικών Οργανώσεων (Α.Σ.Ε.Ο.)» Οργανώσεων-μελών του Α.Σ.Ε.Ο.

2. Πάσα γενική ή ειδική διάταξις αντικειμένη εις τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου καταργείται.

Άρθρον 9

Από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, καταργούνται αι διατάξεις της παρ.5 του άρθρου 4 του Α.Ν.430/1968 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Οργανισμού της Αγροτικής Τραπεζής της Ελλάδος και της περί ταύτης νομοθεσίας».

Άρθρον 10

1. Εν τέλει της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1198/1972 «περί του τρόπου ρυθμίσεως των

όρων αμοιβής και εργασίας του επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου των ΟΤΑ και ΝΠΔΔ και τροποποίησης διατάξεων της περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας νομοθεσίας», προστίθεται δεύτερον εδάφιοιον έχον ούτω :

«Οσάκις δια τον προσδιορισμόν του εκπροσωπούντος οργάνου απαιτήται σύμπραξις πλειόνων Υπουργών, δύναται έκαστος τούτων κειχωρισμένως να συναινέ εις τον παρά μόνου του Υπουργού επί των Οικονομικών διορισμόν ως κοινού εκπροσώπου, του υπό τούτου επιλεγισομένου οργάνου».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1198/1972 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Εις όλως εξαιρετικάς περιπτώσεις δι' αποφάσεων του αρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού δύναται να καθορίζηται κατ' ειδικότητος το ύψος της αμοιβής μισθωτών εκ των δυναμένων να απασχοληθούν επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου παρά τω Δημοσίω, τοις Ο.Τ.Α. και τοις Ν.Π.Δ.Δ. εις επίπεδα ανώτερα των κατά την διαδικασίαν του παρόντος εκάστοτε ισχυόντων.

Αι κατά τα ανωτέρω ειδικότητες μετά του κατ' ανώτατον όριον αριθμού προσωπικού εκάστης τούτων, ως και το εις ποσοστόν ή ποσόν όριον υπερβάσεως του ισχύοντος ύψους της αμοιβής των μισθωτών, προσδιορίζονται εκάστοτε δια κοινής αποφάσεως του αρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού και του Υπουργού Εργασίας».

3. Η περίπτ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 1198/1972 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«ε') η γνωμοδότησις περί της ανάγκης καθιερώσεως υπερωριακής απασχολήσεως των επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., επί πλέον των δι' εκάστην κατηγορίαν μισθωτών επιτρεπομένων ανωτάτων ορίων υπερωριακής απασχολήσεως, ως και των ωρών κατά μήνα κατά την διάρκειαν ταύτης.

Άρθρον 11

1. Αι άδειαι υπερωριακής απασχολήσεως των επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., λόγω επειγούσης ανάγκης, συσσωρεύσεως εργασίας, ή προς εκτέλεσιν επιβεβλημένων εργασιών, εντός των δι' εκάστην κατηγορίαν μισθωτών επιτρεπομένων ανωτάτων ορίων υπερωριακής απασχολήσεως, χορηγούνται υπό των οικείων παρά ταις Νομαρχίαις Υπηρεσιών, Τμημάτων ή Γραφείων Εργασίας, μετά γνώμην της, κατά το άρθρον 3 του Β.Δ.246/1971 «περί των παρά ταις Περιφερειακαίς υπηρεσίαις αρμοδιότητος Υπουργείου Εργασίας Συμβουλίον και Επιτροπών και περί καταργήσεως αρμοδιοτήτων ετέρων Συμβουλίον και Επιτροπών», τριμελούς νομαρχιακού επιπέδου επιτροπής.

2. Κατά την συζήτησιν της σχετικής αιτήσεως, το εργοδοτικόν μέλος της ανωτέρω επιτροπής αντικαθίσταται δι' ενός υπαλλήλου του Υπουργείου Εσωτερικών ή Οικονομικών εκ των παρά τη έδρα της οικείας Νομαρχίας υπηρετούντων, διοριζομένου μετά του αναπληρωτού του δι' αποφάσεως του Νομάρχου κατά τα εν τω Β.Δ.246/1971 οριζόμενα.

3. Κατά τον αυτόν τρόπον παρέχεται η άδεια υπερεργασίας των επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου καθαριστριών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., διά τας πέραν των πέντε (5) και μέχρις οκτώ (8) ώρας ημερησίας απασχολήσεως.

Άρθρον 12

Ο παρεμποδίζων την είσοδο των οργάνων του Υπουργείου Εργασίας εις τους τόπους εργασίας κατά την ενάσκησιν των καθηκόντων των, ως και ο παρέχων εις αυτά στοιχεία ή πληροφορίας ψευδείς τιμωρείται κατά το άρθρον 458 του Ποινικού Κώδικος.

Άρθρον 13

1. Το ύψος των χορηγομένων υπό του Αυτονόμου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) δανείων αυτοστεγάσεως, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 13 του Ν.Δ.2963/1954 «περί ιδρύσεως Αυτονόμου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας» ή του άρθρου 7 του Ν.Δ.3873/1958 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής και υπαγωγής του προσωπικού αυτών εις την αρμοδιότητα της Δ/νσεως Κοινωνικών

Ασφαλίσεως του Υπουργείου Εργασίας» ή του άρθρου 8 του Ν.Δ/τος 1138/1972 «περί αναπροσαρμογής και βελτιώσεως των στεγαστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας», προσδιορίζεται εκάστοτε δι'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας μετά πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Ε.Κ.

2. Εις τους ουσ παραχωρείται παρά του Ο.Ε.Κ. κατοικία, τους καταβάλλοντας εφ'άπαξ το, κατά τας κειμένας διατάξεις, προσδιοριζόμενον τίμημα, εντός έτους από της χορηγήσεως του οριστικού τίτλου κυριότητος ή εφ'όσον ο τίτλος έχει χορηγηθή προ της δημοσιεύσεως του παρόντος, εντός έτους από της ενάρξεως ισχύος τούτου, παρέχεται έκπτωσις εκ τεσσαράκοντα επί τοις εκατόν (40%), επί του τιμήματος

Άρθρον 14

Διά Π.Δ/τος, εφ'άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Εργασίας, μετά γνώμην της Διοικούσης Επιτροπής του Οργανισμού Διαχειρίσεως Ειδικών Πόρων Εργατικών Σωματείων (ΟΔΕΠΕΣ), δύναται να τροποποιούνται, συμπληρούνται ή καταργούνται αι διατάξεις του Π.Δ.189/7195 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί δικαιούχων και του ποσού της παρά του Οργανισμού Διαχειρίσεως Ειδικών Πόρων Εργατικών Σωματείων (ΟΔΕΠΕΣ), χορηγουμένης οικονομικής ενισχύσεως των εργατοϋπαλληλικών επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων τούτων κλπ.», ως και να καθορίζονται οι όροι και αι προϋποθέσεις της, παρά του ΟΔΕΠΕΣ, οικονομικής ενισχύσεως των, κατ'εφαρμογήν των διατάξεων του Ν.89/1975 «περί επαναλειτουργίας διαλυθέντων εργατοϋπαλληλικών και συντάξιουχικών επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων, επιστροφής της περιουσίας των και άλλων τινων διατάξεων", ανασυσταθέντων εργατοϋπαλληλικών επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων».

Άρθρον 15

1. Τα Διοικητικά Συμβούλια των υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας τελούντων α) Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), β) Αυτονόμου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) και γ) Οργανισμού Εργατικής Εστίας, περιλαμβάνουν ως μέλη, εν οίς ο Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος ανά τρεις (τακτικούς και αναπληρωματικούς) εκπροσώπους του Κράτους (δημοσίους υπαλλήλους ή ειδικά πρόσωπα), των μισθωτών και των εργοδοτών.

2. Διά Π.Δ/τος, εφ'άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Εργασίας, θέλουν ορισθή τα της συνθέσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας εν γένει (θητεία, προσόντα και τρόπος υποδείξεως των μελών, ορισμός Αντιπροέδρου μεταξύ των μελών, απαρτία, τρόπος λήψεως αποφάσεων), των Διοικητικών Συμβουλίων των περιών η προηγουμένη παράγραφος Οργανισμών. Κείμεναι διατάξεις, αφορώσαι εις τα προσόντα των Προέδρων των Διοικητικών Συμβουλίων ή εις την συμμετοχήν εις τας συνεδριάσεις αυτών Κυβερνητικών Επιτροπών και Γραμματέων, ως και τον καθορισμόν της αποζημιώσεως των μετεχόντων εις ταύτα, εξακολουθούν ισχύουσαι.

3. Η θητεία των Προέδρων και των μελών των ήδη υφισταμένων Διοικητικών Συμβουλίων λήγει άμα τη συγκροτήσει, επί τη βάσει του παρόντος των νέων Διοικητικών Συμβουλίων.

Άρθρον 16

1. Κυρούται η παρ. 2 της υπ' αριθ. 10/1976 αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου Αθηνών, κηρυχθείσης εκτελεστής δια της υπ' αριθ. 21378/4372 από 17 Μαΐου 1976 αποφάσεως του Υπουργού Απασχολήσεως (δημοσιευθείσης εις το υπ' αριθ. 671, τεύχος Β' της 20.5.1976 ΦΕΚ), αφ' ης η απόφασις αύτη ετέθη εν ισχύι ήτοι από 13¹⁵ Φεβρουαρίου 1976, το κείμενον της οποίας έχει ως ακολούθως:

«2. Επίδομα γάμου:

α) Εις τους μισθωτούς, ανεξαρτήτως φύλου, συνεστώτος του γάμου χορηγείται επίδομα γάμου εκ 5 %, υπό την προϋπόθεσιν ότι ο έτερος των συζύγων δεν ασκεί βιοποριστικόν επάγγελμα ή δεν συνταξιοδοτείται.

β) Το επίδομα γάμου υπολογίζεται επί του κατωτάτου ορίου του βασικού μισθού ή βασικού ημερομισθίου, του οριζομένου υπό της εκάστοτε εν ισχύ οικείας συλλογικής συμβάσεως, αποφάσεως διαιτησίας ή άλλης διατάξεως και δεν συμψηφίζεται προς τας τυχόν υπερτέρας των κατωτάτων ορίων πράγματι καταβαλλομένας αποδοχάς. Συμψηφίζεται όμως εις τούτο το τυχόν καταβαλλόμενον επίδομα γάμου ή συζύγου.

γ) Ο γάμος, ως και η συνδρομή της κατά την υπό παράγραφον α' προϋποθέσεως, αποδεικνύεται δια δηλώσεως του μισθωτού κατά τον τύπον του Ν.Δ. 105/69, κατατιθεμένης εις τον εργοδότην, κατά την πρόσληψιν ή συνεστώτος του γάμου. Ο εργοδότης δικαιούται προς επιβεβαίωσιν της διαρκούς συνδρομής της προϋποθέσεως της υποπαραγράφου α' να αξιολογήσῃ καθ' ἑκάστον ημερολογιακόν έτος την βολήν της κατά τα ανωτέρω δηλώσεως.

δ) Συλλογικαί συμβάσεις εργασίας, αποφάσεις διαιτησίας ή άλλαι διατάξεις προβλέπουσαι την χορήγησιν επιδόματος γάμου, εις ποσοστόν ή πάγιον ποσόν, δεν τίγονται δια της παρούσης, εξακολουθούσαι να ισχύουν και να διέπουν τα της παροχής του επιδόματος τούτου, εφ' όσον:

αα) προβλέπουν την παροχήν τούτου εις τους μισθωτούς αμφοτέρων των φύλων και

ββ) το βάσει αυτών οφειλόμενον ποσόν επιδόματος γάμου είναι υπέρτερον του βάσει της παρούσης διαμορφουμένου.

2. Η διά της προηγουμένης παραγράφου κυρουμένη διάταξις δύναται να τροποποιήται και συμπληρούται ή να καταργήται διά συλλογικών συμβάσεων εργασίας, αποφάσεων διαιτησίας και υπουργικών αποφάσεων, κατά την διαδικασίαν του Ν.3239/1955 «περί τρόπου ρυθμίσεως των συλλογικών διαφορών εργασίας, συστάσεως Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων ενίων εργατικών νόμων», και των συμπληρωσάντων και τροποποιησάντων τούτον νόμων.

Άρθρον 17

Εις το μόνιμον και επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικόν του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού, δύναται, κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού να χορηγήται απλούν έντοκον δάνειον μέχρι του ύψους των πέντε (5) μηνιαίων αποδοχών κατ'ανώτατον όριον.

Αι προϋποθέσεις, ο χρόνος και ο τρόπος εξοφλήσεως του δανείου ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια, καθορίζονται δι'αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρον 18

Διά την κατά τας διατάξεις του Ν.Δ.110/1974 «περί ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων εις το προσωπικόν των Τραπεζών» επαναφοράν ή αποκατάστασιν εξαναγκασθέντων εις παραίτησιν υπαλλήλων, τάσσεται νέα προθεσμία 30 ημερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος, εφ'όσον ούτοι υπέβαλον αιτήσεις επαναφοράς ή αποκαταστάσεως εντός μηνός από της λήξεως της υπό του άρθρου 1 παρ.2 του ως άνω Ν.Δ.110/74 ταχθείσης προθεσμίας.

Άρθρον 19

Εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 3198/1955 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων», προστίθεται εδάφιον έχον ούτω:

«Η διάταξις της παρούσης εφαρμόζεται μόνον επί καταγγελίας σχέσεων εξηρητημένης εργασίας».

Άρθρον 20

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην των διατάξεων του άρθρου 5 αυτού, του οποίου η ισχύς, προκειμένου περί των μισθωτών του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1977.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 14 Σεπτεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 15 Σεπτεμβρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ